

№ 7024
София, 24.06.2026 г.
В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Шесто отделение, в съдебно заседание на двадесети май две хиляди двадесет и шеста година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ТОДОР ТОДОРОВ
ЧЛЕНОВЕ: ВЕСЕЛА НИКОЛОВА
БОЙКА ТАБАКОВА

при секретар	Светослава Огнянова	и с участието
на прокурора	Веселин Найденов	изслуша докладваното
от председателя	Тодор Тодоров	
по административно дело № 3498/2026 г.		

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 76, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията (отм. със Закона за изменение и допълнение на Закона за Сметната палата, ДВ, отм., бр. 16 от 10.02.2026 г.).

Образувано е по касационна жалба на А. П. Т., чрез адв. С. Картунова, срещу Решение № 41676/12.12.2025 г., постановено по административно дело № 8627/2025 г. по описа на Административен съд – София-град. Поддържат се оплаквания за неправилност поради нарушение на материалния закон във връзка с прилагането на чл.76 от Закона за противодействие на корупцията (ЗПК) (отм.) и необоснованост – касационни основания по чл.209, т.3 АПК.

Ответникът по касационната жалба – Сметната палата на Република България, чрез Е. Динекова – държавен инспектор с юридическа правоспособност изразява становище за неоснователност на същата. Претендира юрисконслутско възнаграждение.

Прокурорът от Върховната касационна прокуратура дава заключение за неоснователност на касационното оспорване.

Върховният административен съд, състав на шесто отделение намира касационната жалба за подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал.1 АПК, в срока по чл. 211, ал.1 АПК, при отсъствие на процесуални пречки за нейното разглеждане и наличие на всички положителни процесуални предпоставки по възникване и упражняване правото на касационно оспорване, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество на основанията посочени в нея и след проверка на решението за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, съгласно чл. 218, ал.2 от АПК е неоснователна.

С решение № 41676/12.12.2025 г., постановено по административно дело № 8627/2025 г., Административен съд София–град е отхвърлил жалбата на А. П. Т. срещу Решение № РС-806-24-062/30.06.2025 г. на Комисията за противодействие на корупцията. Присъдил е разноски. Приел е, че са извършени вменените на лицето

нарушения, за което са определени съответстващите се санкции и са отнети получените нетни дневни възнаграждения.

Първоинстанционният съд е приел, че оспореният индивидуален административен акт е издаден в съответствие с материалния закон, при липса на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и при спазване на изискванията за форма, поради което е отхвърлил жалбата против обжалваното решение.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

По делото е установено, че Комисията за противодействие на корупцията е установила конфликт на интереси във връзка с Договор с рег. № Х-00354/28.05.2024 г.; наложила е на жалбоподателката глоба в размер на 5 000 лева и е отнела в полза на държавата сумата от 476,40 лева, представляваща нетното дневно възнаграждение за 28.05.2024 г. В процесното решение, административният орган приел, че на 28.05.2024 г. А. Т., в качеството си на Изпълнителен директор на „Национален дворец на културата – Конгресен център София“ ЕАД (НДК) е сключила Договор № Х-00354 с „7АРТ“ АД, представлявано от Д. Б. Д.. Приел е, че договорът е сключен между свързани лица по смисъла на § 1, т. 9, б. „а“ от Допълнителните разпоредби на ЗПК, тъй като Д. Б. Д. е син на А. П. Т., член е на Съвета на директорите на дружеството и притежава 27,34 % от капитала му. Приел е, че жалбоподателката е нарушила чл. 76, изр. 2 от ЗПК.

За да постанови решението, предмет на касационен контрол първоинстанционният съд е приел, че касаторът в качеството на Изпълнителен директор на „Национален дворец на културата – Конгресен център София“ ЕАД е лице, заемащо публични длъжности по чл. 6, т. 51 от ЗПК, тъй като е представител на държавата в органи на управление на търговско дружество с държавно участие в капитала, поради което е налице първия елемент от дефиницията за конфликт на интереси. Установено е, че същата е била член на Съвета на директорите и представляваща на „7АРТ“ АД до 05.02.2024 г., както и че Д. Б. Д. е представител на „7АРТ“ АД и член на Съвета на директорите на дружеството, считано от 05.02.2024 г. е син на А. Т..

Подписвайки договор с рег. № Х-00354/28.05.2024. със своя син – Д. Б. Д. в нарушение на разпоредбата на чл.76 от ЗПК (отм.), касаторът е действала в частен интерес като осигурява на сина си възможност за предоставяне на зала № 2 „Азарян“ за подготовка, реализация и заснемане на спектакъл „Галерия Стриндберг“ на 09.06.2024 г. от 08.00 часа до 22.00 часа за сумата от 2 070 лева.

Съгласно разпоредбите, по които е ангажирана отговорността лице, заемащо висша публична длъжност, няма право при изпълнение на задълженията си да участва в подготовката, обсъждането, приемането, издаването или постановяването на актове, да изпълнява контролни или разследващи функции или да налага санкции в частен интерес. Такова лице няма право да сключва договори или да извършва други дейности в частен интерес при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба (чл.76 ЗПК - отм.) Въведените с тази норма забрани имат за цел именно да се изключат съмненията в безпристрастното и обективно изпълнение на задълженията от лицата заемащи публична длъжност.

По силата на закона, фактическият състав на конфликта на интереси изисква кумулативното наличие на три материалноправни предпоставки: 1) лице, което заема висша публична длъжност по смисъла на § 2, ал. 1, т. 1 от ДР на ЗПК; 2) частен интерес за това лице по смисъла на чл. 71, във вр. с чл. 72 от ЗПК, или за свързано с него лице и 3) възможност този частен интерес да повлияе на безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията на лицето или на задълженията му по служба.

Легалната дефиниция за частен интерес се съдържа в чл. 71 ЗПК, частен интерес е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо висша публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение. Съгласно чл.72 ЗПК, облага е всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, получаване на привилегия или почести, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие.

Съобразно ДР на ЗПК, т.9. „Свързани лица“ са: а) съпрузите или лицата, които се намират във фактическо съжителство на съпружески начала, роднините по права линия, по сребрена линия - до четвърта степен включително, и по сватовство - до втора степен включително; за целите на производството по установяване на незаконно придобитото имущество за свързано лице се счита и бивш съпруг, бракът с когото е прекратен до 5 години преди началото на проверката на Комисията;

Правилно първоинстанционният съд е приел, че в конкретния случай за съставомерността на деянието е достатъчно да е налице формално нарушение на посочената разпоредба, водещо до възникване на съмнение в начина, по който се осъществяват съответните публични длъжности, без да е доказано резултатно деяние. Законът не допуска фактически ситуации, в които дадено лице, заемащо публична длъжност, би могло да повлияе в частен интерес, като по този начин компрометиращ публичната длъжност, реда и начина, по който се осъществяват функциите, възложени на съответното учреждение или ведомство. С цел по категоричен начин да бъде възприето, че лицата, заемащи публични длъжности при осъществяването на правомощията си се ръководят въз основа на законоустановените критерии, законодателят е въвел забраната по чл. 76 от ЗПК (отм.), съответно чл. 102 ЗСП лице заемащо публична длъжност, съответно лице по § 2, ал. 1, т. 2 от ДР на ЗПК (отм.), да участва в подготовката, обсъждането, приемането, издаването или постановяването на актове, да изпълнява контролни или разследващи функции или да налага санкции в частен интерес. Такова лице няма право да сключва договори или да извършва други дейности в частен интерес при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба.

Съответно на доказателствата по делото действията на жалбоподателката правилно е квалифицирано като наличие на конфликт на интереси. Установения частен интерес във връзка с упражнените от А. Т. правомощия по служба води до доказан конфликт на интереси. Наличието на нормативно изискуемите предпоставки по установяване конфликт на интереси обуславя извод за доказано основание за налагане на глоба по чл. 113, ал. 1 от ЗПК (отм.). Глобата е наложена в минимален размер, като последица от наличния конфликт на интереси.

Привлеченото към отговорност лице е организирано своята защита и в хода на производството не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Административният акт е издаден в предвидената от закона писмена форма за валидност от компетентен орган и при спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона.

Първоинстанционният съд е обсъдил всички относими за правилното решаване на спора доказателства, надлежно и аргументирано е анализирал всички факти от значение за спорното право и е направил верни изводи, които се споделят от касационната инстанция. Решението е постановено в съответствие с точното тълкуване

и прилагане на материалния закон и като законосъобразно и обосновано следва да бъде потвърдено.

Предвид изхода на спора в тежест на жалбоподателя следва да бъдат присъдени претендираните от ответника разноски под формата на юрисконсултско възнаграждение, които на основание чл. 78, ал.8 ГПК, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ и чл. 144 АПК съдът определя в размер на 102,00 евро.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл първо АПК, Върховният административен съд, шесто отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 41676/12.12.2025 г., постановено по административно дело № 8627/2025 г. по описа на Административен съд – София-град.

ОСЪЖДА А. П. Т., от гр. София да заплати на Комисията за противодействие на корупцията, гр. София сумата от 102,00 (сто и две евро) евро, разноски за касационната инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Вярно с оригинала,

секретар:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ ТОДОР ТОДОРОВ

ЧЛЕНОВЕ: /п/ ВЕСЕЛА НИКОЛОВА

/п/ БОЙКА ТАБАКОВА